

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาอังกฤษเป็นภาษาสากลซึ่งมีประโยชน์มากสำหรับโลกปัจจุบัน เพราะเป็นภาษาที่ช่วยให้การติดต่อสื่อสารระหว่างประเทศต่าง ๆ เป็นไปโดยสะดวกและเข้าใจซึ่งกันและกันได้เป็นอย่างดี ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง การทูต และศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังเป็นภาษาที่ใช้เป็นสื่อกลางสำคัญที่จะนำไปสู่ความก้าวหน้าทางด้านต่าง ๆ อีกมากมายคือ ด้านวิชาการ วิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และวิทยาการใหม่ ๆ

สำหรับประเทศไทยนั้น ภาษาอังกฤษได้เข้ามามีบทบาทในชีวิตประจำวันมากขึ้น เช่น ชื่อสิ่งของ เครื่องใช้ สถานที่ ร้านค้า ยาและสื่อกายารักษาโรค หนังสือพิมพ์ รายการวิทยุ โทรทัศน์ เพลง ภาพยนตร์ เป็นต้น นอกจากนี้ยังเป็นเครื่องมือสำคัญในการค้นคว้าหาความรู้จากตำรา เอกสาร วารสารและงานวิจัยที่เขียนขึ้นเป็นภาษาอังกฤษของนักศึกษาในการศึกษาระดับสูงต่อไปอีกด้วย จากความสำคัญดังกล่าว รัฐบาลจึงจัดให้มีการเรียนการสอนภาษาอังกฤษตั้งแต่ระดับประถมศึกษามาเป็นเวลานานพอสมควร แต่ปัจจุบันวิชาภาษาอังกฤษจะเป็นเพียงวิชาเลือกวิชาหนึ่งในกลุ่มประสบการณ์พิเศษก็ตาม แต่โรงเรียนประถมศึกษาส่วนใหญ่ ก็ยังเลือกสอนวิชาภาษาอังกฤษอยู่โดยทั่วไป

ตามหลักสูตรประถมศึกษา พ.ศ. 2521 จุดประสงค์การเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษข้อที่ 2 มีว่าให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านและเข้าใจความหมายของเนื้อหาที่กำหนดให้ซึ่งนับว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการเรียนภาษา เพราะการอ่านเป็นเครื่องมือที่จะใช้สะสมความรู้ วิทยาการ ตลอดจนแนวความคิดต่าง ๆ ผู้ที่มีความสามารถทางการอ่าน จะไปสู่สิ่งคมที่กว้าง ทำให้ทราบแนวคิดและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น การอ่านจึงเป็นทักษะสำคัญที่ใช้เป็นเครื่องมือพื้นฐานในการเรียนภาษานั้น ๆ (Kobayashi 1975 : 186) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ ฐะปะนีย์ นาครทรรพ (2518 : 41) ที่ว่า การอ่านมีความสำคัญมากในชีวิตประจำวันของผู้ที่ใฝ่ใจศึกษาหาความรู้อยู่เสมอ นอกจากนี้จะเป็นเครื่องมือสำหรับให้ผู้อ่านได้มาซึ่งความรู้แล้ว ยังช่วยทำให้จิตใจมีความสุขและ

เพลิดเพลินอีกด้วย ผู้ที่มีนิสัยรักการอ่านก็จะเป็นผู้ที่มีความรู้ทันสมัยไม่ล้าหลัง การอ่าน
 เป็นทักษะสำคัญในการ เรียนของนักเรียนทุกระดับชั้น ไม่ว่าจะเป็นการเรียนในห้องเรียน
 หรือนอกห้องเรียนก็ตาม เพราะการอ่านเป็นทักษะเดียวที่นักเรียนจะรักษาไว้ได้ตลอดไป
 (Pett 1982 : 17) และเป็นทักษะที่นักเรียนต้องการและจำเป็นต้องใช้มากที่สุดหลังจาก
 จากจบการศึกษาแล้ว (Dubin 1982 : 14 Lutoslawsha 1975 : 196) สำหรับการ
 การเรียนการสอนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศนั้นไม่ต้องการให้ผู้เรียนมีความ
 สามารถทางภาษาทุกรูปแบบเหมือนกับผู้ที่เป็นเจ้าของภาษา แต่ผู้สอนควรจะเน้นทักษะ
 ที่มีประโยชน์ต่อผู้เรียนให้มากที่สุด หลังจากที่ได้สอนทักษะทั้งสี่อย่างเท่าเทียมกันแล้ว
 (กานดา ณ ถลาง 2514 : 63) นักการศึกษาหลายท่านได้มีความเห็นสอดคล้องกันว่า
 ทักษะที่ควรจะเน้นให้กับผู้เรียนมากที่สุดคือทักษะการอ่านทั้งที่ จำเนียร ไหวพริบ
 (2521 : 351) ไก่กล่าวว่าการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยไม่ได้ยู่
 ที่ความสามารถในการพูดหรือเขียน แต่อยู่ที่ความสามารถในอ่านซึ่ง สอดคล้องกับ
 คำกล่าวของเอสกี (Eskey 1975 : 210) ที่ว่านักศึกษาที่ไม่ได้อยู่ในสิ่งแวดล้อมที่
 ใช้ภาษาอังกฤษ จะเรียนภาษาอังกฤษเพียงเพื่อให้ความสามารถในการอ่านวารสาร
 และหนังสือที่เป็นภาษาอังกฤษเท่านั้น นอกจากนี้ สตีเวนสัน (Stevenson 1975 :
 10) ยังได้กล่าวถึงประสบการณ์การสอนภาษาอังกฤษของเขาในประเทศอิหร่านว่า
 การอ่านเป็นทักษะที่สำคัญต่อนักเรียนที่เรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศมากกว่า
 ทักษะทางภาษาคำอื่นและนักเรียนสามารถนำความรู้ที่ไ้มานำไปใช้กับเนื้อหาอื่นได้
 ฉะนั้นการอ่านจึงควรได้รับการส่งเสริมให้สอน ทั้งแต่ักเรียนเริ่มเรียนภาษา (Sonka
 1979: 6) เพราะเมื่อนักเรียนสามารถอ่านบทเรียนได้เข้าใจและสนุกสนานก็จะเกิด
 ความรู้สึกว่าคุณประสบความสำเร็จในการอ่านและการเรียนภาษา ซึ่งจะทำให้เกิดความ
 สนใจอยากเรียนและไม่ท้อแท้ที่จะเรียนภาษาอังกฤษ และจะเป็นแรงจูงใจให้อ่าน
 หนังสืออื่น ๆ นอกจากบทเรียนต่อไป และจากการสำรวจความต้องการในการใช้
 ภาษาอังกฤษของหน่วยงานราชการและรัฐวิสาหกิจ ของนิภา สนสอาดจิต (2523 :
 265) พบว่า ทักษะที่ทุกหน่วยงานจำเป็นต้องใช้มากที่สุด คือทักษะการอ่าน ซึ่งแสดงให้เห็นว่า
 ในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษนั้น หลังจากที่นักเรียนได้รับการฝึกฝนทักษะ
 การฟัง และการพูดเป็นพื้นฐานพอสมควรในระยะเริ่มเรียนแล้ว ทักษะที่จำเป็นและควร
 ได้รับการส่งเสริมและฝึกฝนให้มากในเวลาต่อมาคือ ทักษะการอ่าน

การอ่านที่นับว่ามีประโยชน์และมีคุณค่า ซึ่งนักเรียนควรจะได้รับฝึกฝนนั้น มีไม่เพียงความเข้าใจในสัญลักษณ์หรือการอ่านออกเสียง ได้ถูกต้องเท่านั้น แต่ผู้อ่านควรจะอ่านเพื่อเข้าใจความเพราะฉะนั้นนักเรียนเข้าใจในเรื่องราวที่อ่านได้อย่างถูกต้องก็จะได้รับความรู้จากการอ่านอย่างเต็มที่ จึงกล่าวได้ว่าหัวใจของการอ่านอยู่ที่การเข้าใจความหมายของคำที่ปรากฏอยู่ในข้อความนั้น (กรมฝึกหัดครู หน่วยศึกษานิเทศก์ 2511 : 1-2) ซึ่งมีนักการศึกษาหลายท่าน เช่นสมิธ และคณะ

(Smith and Others 1976 : 292), มิลเลอร์ (Miller 1973 : 173) และทิงเกอร์ (Tinker 1952: 15) มีความเห็นสอดคล้องกันในเรื่องความสำคัญของการอ่านจับใจความ เพราะการอ่านออกโดยไม่มี ความเข้าใจในเรื่องที่อ่านก็คือ การอ่านตามตัวอักษรเท่านั้น ดังนั้นความเข้าใจในการอ่านจึงเป็นลักษณะที่สำคัญที่สุดของกระบวนการอ่านและเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่สุดของการอ่านทุกชนิด เพราะถ้ามีความเข้าใจอย่างแจ่มแจ้งแล้ว ก็จะทำให้ผู้อ่านสามารถรวบรวมความคิดจากสิ่งที่อ่านได้ ดังนั้นสิ่งที่ควรเน้นที่สุดในการอ่านคือต้องฝึกให้อ่านให้สามารถเข้าใจความและจับใจความสำคัญได้

จากความสำคัญและประโยชน์ของความเข้าใจในการอ่านดังกล่าว จะเห็นได้ว่ามีความจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมและฝึกฝนให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านนี้ แต่การที่จะส่งเสริมหรือฝึกฝนให้นักเรียนมีพัฒนาการในด้านความเข้าใจในการอ่านนั้น ย่อมต้องคำนึงถึงองค์ประกอบต่าง ๆ ที่มีส่วนช่วยให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ ซึ่ง อานาสตาซี (Anastasi 1961 : 141-142) มีความเห็นว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้น นอกจากจะขึ้นอยู่กับองค์ประกอบทางด้านสติปัญญาแล้ว องค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การจูงใจ และสิ่งอื่น ๆ ซึ่งไม่เกี่ยวกับสติปัญญา ต่างก็มีอิทธิพลเห็นอกการดำเนินการศึกษาของบุคคล ซึ่งมีผลการวิจัยหลายเรื่องที่สนับสนุนความคิดเห็นนี้คือ โครงการวิจัยประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษาของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ร่วมกับกระทรวงมหาดไทย และกระทรวงศึกษาธิการ ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลขององค์ประกอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 พบว่าขนาดของโรงเรียน ภูมิหลังทางเศรษฐกิจและสังคมของนักเรียน (อาชีพบิดา) การศึกษาก่อนภาคบังคับ และการเรียนซ้ำชั้นของนักเรียน เป็นตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ทางบวกกับผลสัมฤทธิ์ทาง

การเรียน ส่วนตัวแปรที่มีความสัมพันธ์ในทางลบกับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนนั้นได้แก่ การขาดเรียนระยะทางจากบ้านถึงโรงเรียนและอายุของนักเรียน (สำนักนายกรัฐมนตรี 2519 : 1-12) และจากผลการวิจัยของวิฑูรย์ พุ่มเล็ก (2513 : 68-7) พบว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนสูงจะมีองค์ประกอบทางด้านสุขภาพ ความรักของครอบครัว ความสัมพันธ์กับพี่น้อง ความเป็นอยู่ของครอบครัว การศึกษาของบิดา มารดาและฐานะทางบ้านอยู่ในระดับดีกว่านักเรียนที่มีความสามารถทางการเรียนต่ำกว่า

จากผลการวิจัยดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจและต้องการจะศึกษาโดยเฉพาะว่าองค์ประกอบดังกล่าวข้างต้นที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนโดยส่วนรวมนั้น จะมีผลหรือไม่เพียงไร ต่อความเข้าใจในการอ่านเรื่องราวต่าง ๆ ของนักเรียน โดยเฉพาะในวิชาใหม่ที่เริ่มเรียนคือวิชาภาษาอังกฤษ และเนื่องจากวิชาภาษาอังกฤษเป็นวิชาที่นักเรียนเริ่มเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยจึงได้เลือกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งมีพื้นฐานความรู้วิชานี้พอสมควรแล้ว เป็นตัวอย่างประชากร

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร โดยจำแนกตามลักษณะและภูมิหลังด้าน เพศ อายุ ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ สถิติการขาดเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และการใช้สื่อมวลชนของครอบครัว

สมมุติฐานการวิจัย

จากการศึกษารายงานการวิจัยของคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติในเรื่องอิทธิพลของตัวแปรที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้ยืนยันถึงตัวแปรที่เป็นองค์ประกอบทางด้านเศรษฐกิจสังคม องค์ประกอบทางด้านตัวนักเรียน และโรงเรียนว่ามีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นอย่างมาก (สำนักนายกรัฐมนตรี 2526 : 174-187)

ผู้วิจัยจึงมีความเชื่อว่า เมื่อจำแนกนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ตาม เพศ อายุ ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ สถิติการชากเรียน ระยะเวลาการศึกษาของผู้ปกครอง และการใช้สื่อมวลชนของครอบครัวแล้ว ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษก็จะแตกต่างกันด้วยดังนี้

1. เพศ จากการวิจัยของคลาร์ก (Clark 1961 : 205) ซึ่งศึกษาถึงความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนระหว่างเพศ พบว่า นักเรียนหญิงมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในเรื่องการใช้ภาษาและการสะกดตัวสูงกว่านักเรียนชาย ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานว่า

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 เพศหญิงจะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่าเพศชาย

2. อายุ จากรายงานการวิจัยประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ที่ได้ศึกษาเกี่ยวกับอิทธิพลขององค์ประกอบทั้งภายในและภายนอกโรงเรียนที่มีผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ปีการศึกษา 2516 ผลปรากฏว่า นักเรียนที่มีอายุมากจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนน้อยกว่านักเรียนที่มีอายุน้อยกว่า เนื่องจากนักเรียนที่มีอายุมากส่วนใหญ่จะเป็นนักเรียนที่ตกซ้ำชั้น (สำนักงานกฤษฎีกา 2519 : 45) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นั้น แม้ว่าจะมีอายุใกล้เคียงกันเพราะต้องเข้าเรียนตามเกณฑ์ของกระทรวงศึกษาธิการ แต่อาจจะมีเด็กอีกกลุ่มหนึ่งที่เรียนซ้ำด้วยเหตุผลต่าง ๆ เช่นตกซ้ำชั้นค้างกลาง ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีอายุน้อยจะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีอายุมาก

3. ความสนใจ จากการวิจัยของอรุณี จักรสิรินท์ พบว่านักเรียนที่มีความสนใจทางคณิตศาสตร์มากมีความสามารถในการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่มีความสนใจทางคณิตศาสตร์น้อย (อรุณี จักรสิรินท์ 2526 : 66)

จากผลการวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยคิดว่าความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษก็น่าจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษด้วย ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมุติฐานดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษมาก

จะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษปานกลางและน้อย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษปานกลาง จะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษน้อย

4. สถิติการขาดเรียน สุรศักดิ์ อมรรัตนศักดิ์ (2521 : 56-62) ได้ศึกษาเกี่ยวกับองค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 พบว่า สถิติการขาดเรียนเป็นตัวพยากรณ์ตัวหนึ่งที่ตั้งผลต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของพิศเพลิน เขียวหวาน (2521 : 157) และอรพรรณ วีระกะลีส (2523 : 82-83) ที่พบว่านักเรียนที่ขาดเรียนมากจะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำกว่านักเรียนที่ขาดเรียนน้อย ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีสถิติการขาดเรียนน้อยจะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีสถิติการขาดเรียนปานกลางและมาก

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีสถิติการขาดเรียนปานกลางจะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีสถิติการขาดเรียนมาก

5. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง จากการศึกษาของวัฒนา พุ่มเล็ก เกี่ยวกับอิทธิพลที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนสูงกับนักเรียนที่มีความสามารถในการเรียนต่ำ พบว่า บิคา มารคาของนักเรียนที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำมีแนวโน้มที่จะมีการศึกษากว่า บิคา มารคาของนักเรียน ที่มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูง (วัฒนา พุ่มเล็ก 2513 : 68-71) ดังนั้น ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีจะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรี อนุปริญญา มัธยมศึกษาและประถมศึกษา

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับปริญญาตรี จะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอนุปริญญา มัธยมศึกษาและประถมศึกษา

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับอนุปริญญา จะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาและประถมศึกษา

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ผู้ปกครองมีการศึกษาระดับมัธยมศึกษา จะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่มีผู้ปกครองมีการศึกษาระดับประถมศึกษา

6. การใช้สื่อมวลชนของครอบครัว อรพรรณ วีระกะลัส ใ้ศึกษาองค์ประกอบที่สัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดกรุงเทพมหานคร พบว่า การอ่านหนังสือพิมพ์ การดูโทรทัศน์ การฟังวิทยุ มีความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาคณิตศาสตร์ (อรพรรณ วีระกะลัส 2523 : 82-83) ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของคอสเตอร์ (Coster 1959 : 50-62) ที่ว่าความสนใจในการอ่านหนังสือ เช่น หนังสือพิมพ์หรือวารสารของสมาชิกหรือบุคคลในครอบครัวของนักเรียนมีผลทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จทางการเรียนด้วย ดังนั้นผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานดังนี้

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ครอบครัวมีการใช้สื่อสารมวลชนมากจะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ครอบครัวมีการใช้สื่อมวลชนปานกลางและน้อย

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่ครอบครัวมีการใช้สื่อมวลชนปานกลาง จะมีความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนที่ครอบครัวมีการใช้สื่อมวลชนน้อย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ตัวอย่างประชากรเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ปีการศึกษา 2528 ของโรงเรียนในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษากรุงเทพมหานคร จำนวน 18 โรงเรียน โรงเรียนละ 1 ห้องเรียน

2. ลักษณะและภูมิหลังที่คาดว่า จะมีความสัมพันธ์กับความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียน

- 2.1 เพศ
- 2.2 อายุ
- 2.3 ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ
- 2.4 สถิติการขาดเรียน
- 2.5 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง
- 2.6 การใช้สื่อมวลชนของครอบครัว

ข้อจำกัดของการวิจัย

ตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบหลายชั้น (Multi-Stage Sampling) โดยใช้ขนาดและกลุ่มโรงเรียนเป็นเกณฑ์ ทั้งนี้เมื่อนำกลุ่มตัวอย่างมาจำแนกตามตัวแปรที่ทองการจะศึกษาจึงทำให้การกระจายของข้อมูลในแต่ละกลุ่มตัวแปรย่อยไม่อยู่ในอัตราส่วนที่ใกล้เคียงกัน

คำจำกัดความ

1. ความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถที่จะเข้าใจความหมายของข้อความหรือเรื่องที่อ่าน ซึ่งได้มาจากคะแนนในการทำแบบทดสอบความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ที่เป็นตัวอย่างประชากร
2. ลักษณะและภูมิหลัง หมายถึง ลักษณะและสิ่งที่มีอยู่แล้ว ซึ่งคาดว่าจะมีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษ และได้คัดเลือกมาจากงานวิจัยต่าง ๆ ที่มีผลการวิจัยยืนยันว่า ลักษณะและภูมิหลังเหล่านี้มีผลต่อสัมฤทธิ์ผลทางการเรียนโดยส่วนรวมของนักเรียน อันได้แก่ เพศ อายุ ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ สถิติการขาดเรียน ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง และการใช้สื่อมวลชนของครอบครัว

- 2.1 เพศ หมายถึง เพศชายหรือหญิงของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร
- 2.2 อายุ หมายถึง อายุปัจจุบันของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม

- กลุ่มที่ 1 อายุระหว่าง 10-11 ปี
 กลุ่มที่ 2 อายุระหว่าง 11 ปี 1 เดือน-13 ปี
 กลุ่มที่ 3 อายุมากกว่า 13 ปี

2.3 ความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ หมายถึง ความรู้สึกชอบหรือความเอาใจใส่ต่อวิชาภาษาอังกฤษทั้งในห้องเรียนและนอกห้องเรียนซึ่งให้คะแนน จากแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษตามพฤติกรรมที่นักเรียนได้กระทำ แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ

- กลุ่มความสนใจมาก เป็นกลุ่มที่ได้คะแนนรวมจากการตอบแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษมากกว่า 15 คะแนนจากคะแนนเต็ม 20 คะแนน
- กลุ่มความสนใจปานกลาง เป็นกลุ่มที่ได้คะแนนรวมจากการตอบแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่าง 10-14 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน
- กลุ่มความสนใจน้อย เป็นกลุ่มที่ได้คะแนนรวมจากการตอบแบบสอบถามวัดความสนใจในวิชาภาษาอังกฤษ ระหว่าง 1-9 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน

2.4 สถิติการขาดเรียน หมายถึง จำนวนวันที่นักเรียนขาดเรียน ในภาคต้น ปีการศึกษา 2528 ได้จากการบันทึกการเรียนของครูประจำชั้นของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร แบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ

- กลุ่มที่ขาดเรียนมาก คือ กลุ่มที่ขาดเรียนตั้งแต่ 11 วันขึ้นไป
 กลุ่มที่ขาดเรียนปานกลางคือ กลุ่มที่ขาดเรียนระหว่าง 5-10 วัน
 กลุ่มที่ขาดเรียนน้อย คือ กลุ่มที่ขาดเรียนไม่เกิน 4 วัน

2.5 ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง หมายถึง การศึกษาชั้นสูงสุดของผู้ปกครองของนักเรียนที่เป็นตัวอย่างประชากร โดยแบ่งออกเป็น 5 ระดับคือ

- จบชั้นประถมศึกษา หรือเทียบเท่า
- จบชั้นมัธยมศึกษา หรือเทียบเท่า
- จบการศึกษาระดับอนุปริญญาหรือเทียบเท่า
- จบการศึกษาระดับปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
- จบการศึกษาสูงกว่าระดับปริญญาตรีขึ้นไป

2.6 การใช้สื่อมวลชนของครอบครัว แบ่งออกเป็น 3 ระดับคือ

การใช้สื่อมวลชนมาก หมายถึง การรับหนังสือพิมพ์หรือวารสาร
มีวิทยุและโทรทัศน์

การใช้สื่อมวลชนปานกลาง หมายถึง การรับหนังสือพิมพ์ หรือ
วารสาร หรือมีวิทยุ และ
โทรทัศน์อย่างใดอย่างหนึ่ง

การใช้สื่อมวลชนน้อย หมายถึง การไม่ได้รับหนังสือพิมพ์หรือ
วารสาร ไม่มีวิทยุ และโทรทัศน์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบองค์ประกอบที่มีผลต่อความเข้าใจในการอ่านภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ซึ่งสามารถนำไปใช้ประกอบการพิจารณาส่งเสริมการเรียนวิชาภาษาอังกฤษโดยเฉพาะทางการอ่านให้ได้ผลดียิ่งขึ้น
2. ได้ข้อมูลที่เป็นประโยชน์ สำหรับผู้มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาใช้เป็นแนวทางในการส่งเสริมประสิทธิภาพในการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษา